‹ሁሉም ወደየበኣቱ ይመለስ›

በአንድ ንዳም የነበሩ አበው አንድ ጉዳይ ይገጥጣቸውና ከየበኣታቸው ወጥተው በንዳሙ ዐውደ ምሕረት ላይ ይከራከራሉ፡፡ ክርክሩ ወደ መጋጋል ይሄድና ኃይለ ቃል መውጣት ይጀምራል፡፡ ጉዳዩን ሲከታተሉ የነበሩ አረጋውያን አባቶች ወጡና በየወንኑ የነበሩ ተከራካሪዎችን ሊያስማጧቸው ሞከሩ፡፡ ነገር ግን የሚያስማጣ ሃሳብ ማምጣት አልቻሉም፡፡ በዚህ ጊዜ በንዳማውያኑ ዘንድ በብቃታቸው የሚታወቁ አንድ አባት ከበኣታቸው በር ላይ ቆሙና ብሉ ሁላችሁም ወደየበኣታችሁ ግቡ፤ ከዚያ በኋላ ለክርክራችሁ መፍትሔ ታንኛላችሁ› ሲሉ ተናንሩ፡፡

ሕርሳቸው እንዳሉትም ሁሉም ገዳጣውያን ወደየበኣታቸው ገቡ፡፡ ወደ ዋሻው የሚገባም ገባ፤ ወደ መቅደስ የሚሄድም ሄደ፤ ወደ ምርፋቅ የሚሄድም ሄደ፤ ወደ ተግባር ቤት የሚሥጣራም ተሥጣራ፤ ወደ ሕርሻም የሚሄድ ሄደ፡፡ ያን ጊዜም ማዕበሉ ጸጥ አለ፡፡ ዐውደ ምሕረቱም ዐውደ ምሕረት ሆነ፡፡ ሁሉም ገዳማዊ ወደ በኣቱ ተመልሶ በረጋ ኅሊናና ነገሩን ማሰላሰል ጀመረ፡፡ አንዳንዱ በማያውቀው፤ አንዳንዱ በማያገባው፤ ለንዳንዱ መልካም የሥራ መስሎት፤ አንዳንዱ ለሌላው ሰው ደጋፊ በመሆን፤ አንዳንዱ ያለ ችሎታው ነበር በነገሩ የገባው፡፡

ሁለትና ሦስት የጸጥታ ቀናት አለፉ፡፡ ሁሉም ሰው ወደ ልቡ ተመለሰ። እኒያ አባትም ሁሉም ከሄደ በኋላ የሚገባቸውንና የሚያገባቸውን የገዳሙን ሰዎች ጋበዙ፡፡ የገዳሙን ለበ ምኔቶ፡ ሊቀ አርድዕቱን፡ መጋቢውን፡ ገበዙንና የአብነት መምህሩን ጠርተው በተነሣው ጉዳይ ላይ ተሄጋገሩበት፡፡ መነጋገርም ብቻ ሳይሆን ተግባቡ፡፡ ገዳሙም ከነ ሰላሙ ቀጠለ፡፡

‹ሁሉም ወደየበኣቱ ይመለስ›

በቤተ ክርስቲያን ምንድና ማዕበል ሲነሣ የሚያቀጥው ‹ሁሉም ወደየበኣቱ ይመለስ› ብሎ መጮህ ነው፡፡ አሁን የዕርቀ ሰላ ጉዳይ በቅዱስ ሲኖዶስ አባላት መካከል በቅዱስ ሲኖዶስ የመሰብሰቢያ አዳራሽ አይደለም ውይይቱ እየተደረገ ያለው፡፡ በሕዝብ አደባባይ ነው፡፡ አቡነ እንሌም፣ እነ እንሌም፣ የሚናንሩት በዚህ ወይም በዚያ ፊዲዮ፣ በዚህ ወይም በዚያ ብሎግ፣ በዚህ ወይም በዚያ መግለጫ ሆኗል፡፡

አሁን የቅዱስ ሲኖዶስ አባላትም ወደ በኣታቸው ይግቡ፡፡ የመግለጫውን ኃጋታ ትተው ወደ ቅዱስ ሲኖዶስ ጉባኤ ንብተው ይወያዩ፤ ሃሳባቸውን ያቅርቡ፣ ይከራከሩ፡፡ እዚህ ወይም እዚያ መግለጫ ጣውጣቱ ነጥብ ከጣስቆጠር ውጭ ችግሩን አይልታም፡፡ ችግሩን የሚፈታው ወደ በኣት ንብቶ መጀመርያ የጸጥታ ጊዜ ከወሰዱ በኋላ ነገሩን በምልዐተ ጽባኤ ግየት ነው፡፡

ከፊታችን የታላቁ የቅዱስ ንብርኤል በዓል ይከበራል፡፡ ይህ መልካም አጋጣሚ ነው፡፡ ይህንን ጊዜ የጸሎትና የመረጋጋት ጊዜ አድርን መጠቀም ነው፡፡ ከዚያም ሁሉም አባቶች ወደ በኣታቸው ንብተው ይወያዩ፡፡ የአባቶች የመወሰኛ መድረክ የቅዱስ ሲኖዶስ አዳራሽ እንጂ ሚዲያዎቹ አይደሉም፡፡

አሁንም ሌሎቹ ሁሉ ወደየበኣታቸው ይግቡና ቅዱስ ሲኖዶስ ከልዑካኑ ጋር በጋራ የሚሥሩ ሊቃውንትን ይመድብ፡፡ እነዚህ ሊቃውንት ከቤተ ክርስቲያን ሕግና ታሪክ፣ ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ልምድ፣ ከሀገሪቱ ሕንች፣ ያኔ ችግሩ ሲነሣ ከተፈጠሩት ክስተቶች አንጻር አጣራጭ ሃሳቦችን የሚያቀርቡ፣ ልዑካኑን በቴክኒክ የሚያግዙ፣ የልዩነት ጉዳዮችን ቀድመው አውቀው መፍጥሔ የሚጠቁሙ መሆን አለባቸው፡፡ ከእነዚህ ሊቃውንት መካከል ሂደቱን ለታሪክና ለሪፖርት የሚመዘግቡ፣ ለሚመለከታቸው አካላት ወጥ የሆነ መግለጫ የሚሰጡ፣ የልዑካኑን መዛግብት የሚይዙ፤ ቦታውንና ሂደቱን አስቀድመው አይተው መንገድ የሚጠርጉ ሊሆኑ ይቸላሉ፡፡

አስታራቂ ኮሚቴውም ወደ በኣቱ ይባባ፡፡ በባህሉም ሆነ በእምነታችን ለጣስታረቅም ሆነ ለጣባባባት ልምድና ቸሎታ፤ ብቃትና ታጣኝነት፤ ገለልተኛነትና ብስለት ይጠይቃል፡፡ ምንም እንኳን በጎ ዓላጣ ቢኖር በጎውን ዓላጣ ከባብ ለማድረስ ግን ለዓላጣው ብቁ የሆነ ኃይል ያስፈልጋል፡፡ ዘሩ መልካም መሆኑ ብቻ እንዲያፈራ እንዳላደረገው ወንጌል ነባሮናል፡፡ መሬቱ መልካም ባለመሆኑ ምክንያት ከተዘሩት አራቱ ዘሮች ሦስቱ 75% ሳያፈራ ቀርቷል፡፡ የዕርቁም ሃሳብና ዓላጣ ምንም መልካም ቢሆን የአስታራቂዎቹ ብቁና መልካም መሆን አለመሆን ግን

ሲሆን ሲሆን ምንም አስታራቂ አያስፈልግም፡፡ ነገር ግን አመቻጣች (facilitator) ካስፈለገ ሁለቱም አካላት በጋራ ሲሰይሙ ይችላሉ፡፡ አሁን ያለው አስታራቂ አካል ገለልተኛነቱ ጥያቄ ውስጥ ወድቋል፡፡ የተለያዩትን አንድ ያደርጋል ተብሎ ሲጠበቅ ጭራሽ አንድ የሆኑትን የቅዱስ ሲኖዶስ አባላት ክፊሎቱን ‹ጥቂት የቅ/ሲኖዶስ አባላት› እያለ ‹የመንጋው እንባና ጩኸት የጣይገዳቸው ጥቂት የሲኖዶስ አባላት› ብሎ ሲዘልፋቸው ሌሎቹን እያሞገስ ይከፋፍላቸዋል፡፡

ለአንድ አመቻጣች ወይም አስታራቂ አካል ደግሞ ትልቁ መጣዘኛ አለልተኛነቱ ነው፡፡ ሰሞኑን አስታራቂው ራሱ ያወጣውን የቅዱስ ሲኖዶስን አባላት የዘለፈበትና የከፋፈለበት መግለጫ እንደሚያሳየው ይህ አካል አመቻጣች ሳይሆን እንደ ጸጥታው ምክር ቤት የበላይ አካል ሆና የሚቆጣጠርና የሚያዝ ሆኗል፡፡ ብዚህ ቀን ተሰብሰቡ፣ በዚህ ቀን አትሰብሰቡ፣ እኔ ሳልመጣ አትሰብሰቡ፣ እኔ እንል እረፉ፣ ተጠንቀቁ የሚል አካል ሆኗል፡፡ ሂደቱንም በሀገር ቤትና ከአሜሪካ ውጭ ካሉት አባቶችና ምአመናን ዕውቅናና ሱታፌ ውጭ አድርንታል፡፡

ስለዚህም ወደ በኣትህ ተመለስ ጣለት ያስፈልጋል፡፡ የዕርቁን ሂደትም ሆነ የአስታራቂዎቹን ማንነት፣ የዕርቁንም ቦታ ቅዱስ ሲኖዶስ በድጋሚ ቢያየው፣ ቢ*ው*ረምረውና ቢያርመው መልካም ነው፡፡

በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያና ካለቸበት አጣብቂኝ አንጻር የተለያዩ ሃሳቦች ሊሥነዘሩ ይቸላሉ፡፡ ይህ በትክክለኛው መንገድ ከመጣ፣ የራስን ሐሳብ በኃይልና በሥልጣን በሌላው ላይ ለመጫን የሚደረግ ነገር ከሌለ፤ የሃሳቦች ከየቦታው መነጠት ቤተ ክርስቲያኒቱን ይጠቅጣታል እንጂ አይንዳትም፡፡ እንዲያውም ቅዱስ ሲኖዶስ እነዚህ ሃሳቦች እንዲፋጩ አድርን የተሻለውን ለመምረጥ ያስችለዋል፡፡

በቤተ ክርስቲያን በሚከሰቱ ፈተናዎች በአባቶችና በሊቃውንት ዘንድ ሃሳቦች ሲለያዩ ይህ የመጀመርያው አይደለም፡፡ በነ3ኛውና በነ4ኛው መክዘ በቤተ ክርስቲያን የሰንበትን አከባበር በተመለከተ በአባቶች መካከል የሐሳብ ልዩነቶች ነበሩ፡፡ ቤተ ኤዎስጣቴዎሳውያን የሚባሉት አበው የሁለት ሰናብትን መከበር ሲደግፉ ቤተ ተክለ ሃይማኖታውያን ደግሞ የአንድ ሰንበትን መከበር ይደግፉ ነበር፡፡

ይህ ሃሳብ በአባቶች መካከል ሲንሸራሸር መልካም ነው ያሉትን ሐሳብ ከመከተል ባለፈ እንሌ ስለሚያዝንና ስለሚቆጣ፣ እንሌም ስለሚደሰት ብለው የሚቀይሩት ሐሳብ አልነበራቸውም፡፡ በቤተ ተክለ ሃይማኖት ሥር ከነበሩት ንዳማት አንዱ ደብረ ብሥራት ዜና ማርቆስ በቦታ ለደብረ ሊባኖስ ቢቀርብም በአቋም ግን በኤርትራና በትግራይ እንደ ነበሩት ገዳጣት የሁለት ሰንበትን መከበር ይደግፍ ነበር፡፡ የአንድ ሰንበትን መከበር ያስተምሩ ከነበሩት ከሐይቅ እስጢፋኖስ መምህራን የተማረው አባ ጊዮርጊስ በአቋም ግን ከእነርሱ ተለይቶ የሁለት ሰንበትን መከበር ይደባፍ ነበር፡፡ የሁለት ሰንበትን መከበር በመደንፋቸው የደብረ ቢዘኑን አቡነ ፊልጶስን በሐይቅ

የተለያዩ ሐሳቦችን ይዞ መከራከርና በመጨረሻ ግን ለሚወሰነው ውሳኔ ተንዥ መሆን ያለና የነበረ የቤተ ክርስቲያን ባህል ነው፡፡ እነዚህ ሁሉ ሐሳቦች በደብረ ምተማቁ ጉባኤ በተወሰነው ውሳኔ ነው ወደ አንድ አቋም የመጡት፡፡

ዛሬም ቢሆን የተለያዩ ሐሳቦች መነሣታቸውና መንሸራሸራቸው ክፋት የለውም፡፡ ቅዱስ ሲኖዶስ **ለም**ልዐት ተሰብስቦ አንድ አቋም ሲይዝና ያም የቤተ ክርስቲያኒቱ አቋም ሲሆን ሁላቸንም ለዚያ ተገዥ እንሆናለፈ፡፡

ስለዚህም ‹ይህንን ወይም ያንን ሐሳብ ለምን ትሰጣላቸሁ፤ እኛ የምንላቸሁን ብቻ አራምዱ የሚሉ እካላትም ወደ በኣታቸው ሲመለሱ ይገባቸዋል፡፡ ‹ጴጥሮስ ሆይ ሰይፍህን ወደ ሰገባው መልስ› ሲባሱም ይገባል፡፡ የተለየ ሐሳብ ያለውን ሁሉ ማውንዝ ፍቅርን ከማሻከርና የቤት ሥራ ከመጨመር በላይ ጥቅም እ**ንደ**ሌለው በቅርብ ጊዜ ታሪካችን የተጣርን ይመስለኛል፡፡

እናም ‹ሁሉም ወደየበአቱ ይመለስ›